

quica i salvatge silueta urbana, no semblen gaire excessives frases com aquesta del príncep britànic: «Han substituït les tradicions i l'harmonia del passat per monstres de Frankenstein rebutjats per tothom, menys pels professors que han maquinat aquests horrors en llurs laboratoris».

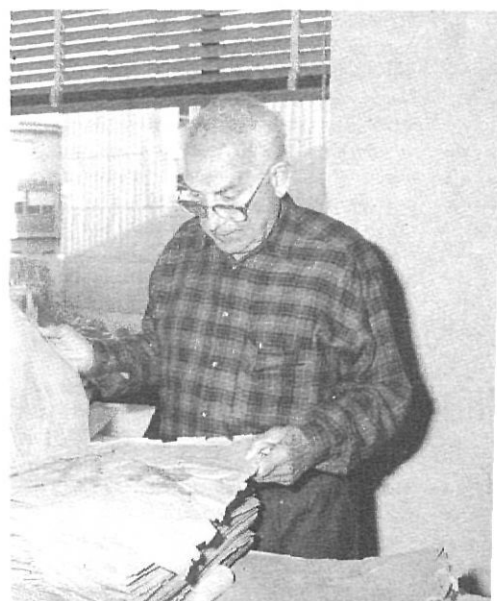
En el mateix diari que porta les últimes notícies sobre la polèmica de Londres, Raimon Obiols passa revista a la progressiva destrossa del nostre entorn més immediat i aporta una altra frase, també lapidària, d'Octavio Paz: «Vivim en un món que ha perdut quasi completament el sentit de la forma».

L'article inacabat de Manuel Ibarz

Som molts els gironins que guardem bons records del professor Ibarz, ja sigui a l'Institut de Batxillerat, a l'Escola de Sant Narcís o a l'acadèmia particular de casa seva, al pis de dalt de l'estatge on va néixer Joaquim Ruyra. Records del seu rigor científic, dels seus dots pedagògics, de la seva bonhomia personal, del seu sentit de l'humor, de la seva transparència humana.

En el número 133 de la *Revista*, Manuel Ibarz i Roqueta va publicar l'article *Joan Isern de Setcases, un botànic i el seu herbari*. Ell havia descobert aquell tresor botànic, ell n'havia assegurat la conservació i ara volia alliberar-lo definitivament de l'oblit. Resumia en un primer article la seva investigació sobre l'autor de l'herbari i en prometia un altre amb l'estudi detallat de les peces de la singular col·lecció.

Quan l'article va veure la llum, sabíem que Manuel Ibarz estava greument malalt. Per això, excepcionalment, vam il·lustrar-lo amb fotografies on apareixia el seu autor. No sense temor, vam incloure la nota en la qual s'anunciava la segona part. Manuel Ibarz, en efecte, havia començat a redactar-la, però la malaltia va poder més que el seu desig i que el seu esforç. Quan va comprendre que no el podria enllestir, ens el va lliurar tal com estava, autògraf i inacabat. Avui en reproduïm un fragment, com el millor homenatge a la seva memòria. Manuel Ibarz ens ha deixat amb la feina a mig fer, però ha mantingut encesa la il·lusió fins el llindar de l'últim dia. I aquesta seva actitud final també la guardarem en el calaix dels bons records.

Manuel Ibarz amb l'herbari de Joan Isern.

Un grup important de plantes procedeixen de l'Herbari de Batxillerat, recopilades per S. Carles de Marañón i S. Máximo Laguna.

S'hi troben aprofitacions de molts botànics catalans com Antoni Vinyoles, G. Freyre, Manuel Compañó, R. Cayet, Joan Montserat, Josep M. Batlle, R. Masferrer, Primitiu Antiga, altres.

Una estimació global, en peces i boxes, que arriba a exemplars i contenint en aquest herbari és d'unes 1000 exemplars.